

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาจีนซึ่งศึกษาที่มหาวิทยาลัยบูรพา ต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนในมณฑลกว่างซี เพื่อประกอบอาชีพ มีดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาจีนที่มาจากมณฑลกว่างซี เพื่อเรียนภาษาไทย หรือใช้ภาษาไทยเพื่อศึกษาวิชาทั่วไปในมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 158 คน อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยให้นักศึกษาจีน และนักธุรกิจในจังหวัดชลบุรีที่ทำการค้าขายระหว่างประเทศไทยกับมณฑลกว่างซี สาธารณรัฐประชาชนจีน

กลุ่มตัวอย่าง

1. นักศึกษาจีนที่มาจากมณฑลกว่างซี สาธารณรัฐประชาชนจีน และกำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 150 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง ตามเกณฑ์การเลือกขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เกรจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) ซึ่งจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 134 คน แต่เนื่องจากการตอบกลับของแบบสอบถามอาจไม่ครบ ผู้วิจัยจึงเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็น 150 คน เพื่อไม่ให้กลุ่มตัวอย่างน้อยกว่าจำนวนขั้นต่ำตามเกณฑ์การเลือกขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เกรจซี่ และมอร์แกน
2. อาจารย์ในมหาวิทยาลัยบูรพาที่สอนภาษาไทยให้นักศึกษาจีน จำนวน 10 คน ได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง มีรายชื่อดังต่อไปนี้

2.1 อาจารย์ศักดิ์ชัย เศรษฐ์อนวัช	อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการการท่องเที่ยว คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว
2.2 อาจารย์ชวนา อังคนุรักษ์พันธุ์	อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการการท่องเที่ยว คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว
2.3 อาจารย์ศิริวรรณ ภิญโญศิริพันธุ์	อาจารย์ประจำภาควิชาการเงินและบัญชี คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว
2.4 อาจารย์วิษณุดา ถนอมชาติ	อาจารย์ประจำภาควิชาการเงินและบัญชี คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว
2.5 อาจารย์การุณ สุขสองห้อง	อาจารย์ประจำภาควิชาการเงินและบัญชี คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว
2.6 ผศ.ฉลวย มงคล	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2.7 อาจารย์เยาวลักษณ์ แสงจันทร์	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2.8 ผศ.เอกพงศ์ ประสงค์เงิน	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2.9 อาจารย์ศรีัญญา ขวัญทอง	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2.10 อาจารย์อภิรักษ์ ชัยปัญญา	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

3. นักธุรกิจในจังหวัดชลบุรีที่เป็นคนจีน ซึ่งเข้าใจการค้าระหว่างประเทศไทยกับ
สาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 10 คน ได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ตามรายชื่อ
ต่อไปนี้

3.1 MR. WANG WENJIE (王文杰)	THAI CHOEN FA SUPPLY CO.,LTD
3.2 MR. WANG LIJUN (王利军)	SUNTA MOLD ENGINEERING CO.,LTD
3.3 MR. XU MINGTU (詹明涂)	J.S. MOULDS ENGINEERING CO.,LTD
3.4 MR. CHEN MINGREN (陈明仁)	THAI HONG YI CO.,LTD
3.5 MR.LI XIULONG (李秀龙)	APHAPIM CO.,LTD
3.6 MR. LIN ZHUANGTING (林壮庭)	ALPHACAST CO.,LTD
3.7 MR. FU GONGMING (傅功民)	SINTA MOLD CO.,LTD

3.8 MR. CHEN SHENGFENG (陈盛峰) SUNTA MOLD ENGINEERING CO.,LTD

3.9 MR. MAI WENFENG (麦文豐) PREMIER MOLDS TECHNOLOGY CO.,LTD

3.10 MR. JIANG YUANQIANG (蒋远强) APHAKORN INDUSTRIES CO.,LTD

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาจีนจากมณฑลกว่างซี ที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยบูรพา เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อประกอบอาชีพตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การใช้ภาษาเพื่อประกอบอาชีพ การใช้ภาษาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ การใช้ภาษาเพื่อพัฒนาสังคมระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน และ การใช้ภาษาเพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านวัฒนธรรม มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร บทความ วารสาร และงานวิจัย เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาจีน และการจัดการเรียนการสอนภาเรียนภาษาไทยให้นักศึกษาจีน เพื่อนำมากำหนดกรอบข้อคำถามในการสร้างแบบสอบถาม

1.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามแบบประมาณค่าตามวิธีของไลเคิร์ต (Likert) จากหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538, หน้า 161-167)

1.3 นำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถามแบบประมาณค่า 4 ระดับ เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาจีน ที่มีต่อการเรียนภาษาไทยในมณฑลกว่างซีเพื่อประกอบอาชีพ ได้ข้อคำถามรวม 21 ข้อ แบ่งข้อคำถามเป็น 4 ด้านดังนี้

ด้านการใช้ภาษาเพื่อประกอบอาชีพ	จำนวน	7	ข้อ
ด้านการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ	จำนวน	5	ข้อ
ด้านการใช้ภาษาเพื่อการพัฒนาสังคมที่เกี่ยวข้องระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน	จำนวน	3	ข้อ
ด้านการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านวัฒนธรรม	จำนวน	6	ข้อ

และในตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้านเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

1.4 การกำหนดการให้คะแนนจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

4	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง
3	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วย
2	หมายถึง	ผู้ตอบไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ผู้ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

3.50 – 4.00	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2.50 – 3.49	หมายถึง	เห็นด้วย
1.50 – 2.49	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1.00 – 1.49	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1.5 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อประธานและกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความครอบคลุมในด้านเนื้อหา และการใช้ภาษา

1.6 ปรับปรุงแบบสอบถามก่อนนำไปใช้สอบถามจริง

2. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จำนวน 4 ข้อ ใช้เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบ
เจาะลึก (In-depth Interview) โดยใช้อุปกรณ์ช่วยบันทึก คือ แถบบันทึกเสียง เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ
ความคิดเห็นของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยบูรพาที่สอนภาษาไทยให้แก่แก่นักเรียนจีน และธุรกิจคนจีน
ที่อยู่ในจังหวัดชลบุรี เกี่ยวกับแนวทางบูรณาการจัดการศึกษาภาษาไทยแก่นักศึกษาจีน เพื่อ
ประกอบอาชีพตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน

การหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพของแบบสอบถามในการศึกษาครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

1. จัดทำร่างแบบสอบถามแล้วเสนอต่อประธานและกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
เพื่อตรวจสอบ ความครอบคลุม ความถูกต้องเนื้อหา และสำนวนภาษา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข
2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้าย
กลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลจริง ซึ่งผู้วิจัยได้ทดลองใช้แบบสอบถามกับ
นิสิตปริญญาโทที่กำลังศึกษาสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะการจัดการและการ
ท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 10 คน
3. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และหาค่าความเชื่อมั่น
ของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204)
ได้ค่าความเชื่อมั่น .78

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจหาค่าความเชื่อมั่นแล้ว มาปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยวมหาวิทยาลัยบูรพา ส่งถึงคณบดีทุกคณะที่มีนักศึกษาจีนที่มาจากมณฑลกว่างซี และกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยวมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่สอนภาษาไทยให้แก่ักเรียนจีนซึ่งมาจากมณฑลกว่างซี ในการให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการตอบแบบสอบถามและรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยวมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความอนุเคราะห์จากบริษัทที่อยู่ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งทำการค้าขายระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ในการให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการตอบแบบสอบถามและรวบรวมข้อมูล
4. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนักศึกษาจีน อาจารย์และนักธุรกิจในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูล

1. เมื่อได้รับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์เท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยส่งแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาจีน จำนวน 150 ฉบับ และได้รับคืนอย่างสมบูรณ์ครบ 150 ฉบับ คิดเป็น 100% ของแบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูล
2. ตรวจสอบให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนที่กำหนด ดังนี้

4	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง
3	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วย
2	หมายถึง	ผู้ตอบไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ผู้ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด ดังนี้

3.50 – 4.00	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2.50 – 3.49	หมายถึง	เห็นด้วย
1.50 – 2.49	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1.00 – 1.49	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาจีนจากมณฑลกว่างซีที่มาเรียนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยบูรพา เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยเพื่อประกอบอาชีพตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดของนักศึกษาจีน และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก อาจารย์และนักธุรกิจ นำมาพิจารณาสรุปข้อคิดเห็นตามประเด็นคำถาม สรุปและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย